

Cảm Ơn Em

Giữa lúc tình ta đượm hương nồng
Anh lại phải lên đường chinh chiến
Kể từ ấy đêm đêm em cầu nguyện
Nơi chiến trường mong anh được bình an
Cho quê hương không cảnh điêu tàn
Và mơ ước anh về trong chiến thắng.
Nhưng trở trêu, cuộc đời nhiều cay đắng
Kẻ vinh quang lại là lũ vô thần
Một chuỗi sầu đã đến với quốc dân.
Kể từ độ tha hương năm ấy
Bốn mươi năm người người nhìn thấy
Trong lòng dân còn ngưỡng mộ các anh
Những người trai sứ mệnh chưa thành
Đành ân hận đi vào vòng lao lý.
Hơn hai mươi năm từ ngày qua Mỹ
Em đã lo bận rộn phận phu thê
Cùng bên anh lo thu xếp mọi bề.
Cảm ơn em một người vợ hiền thực
Đã cho anh thể xác lẫn tâm hồn
Bao năm tù, em một dạ sắc son
Không sa ngã trước muôn vàn chạm bẩy
Tạ ơn em những gì anh hưởng thấy.

Nguyễn Đức Khổng

Thần Tượng

Thần tượng hai tiếng vợ mình
Trăm năm bao nghĩa bao tình ai ơi!
Vợ là bạn đày bạn đời
Cùng nhau xây dựng cơ ngơi cửa nhà.
Ngày ngày vợ là quản gia
Đi chơi đi hội, vợ là tình nhân.
Khi mà lỡ bước sa chân,
Vợ như là mẹ ân cần sớm hôm.
Khi mà ốm yếu gầy mòn,
Vợ là bác sỹ chăm nom hết lòng.
Khi nào vất vả long đong,
Vợ như là chị lau dòng lệ em.
Khi nào trong dạ đói mềm,
Vợ là em gái dịu hiền cơm canh.
Khi nào mang tã vấn quanh,
Vợ là người thợ vá lành áo khăn.
Chăm nom chiều chuộng nhọc nhằn
Vợ là đồng đội cùng ăn cùng làm.
Khi nào gầy gổ vợ can
Vợ là nhân tố trong ban giảng hòa.
Mai sau trắng một có già
Thì ai ơi vợ vẫn là trắng non.

Nguyễn Đức Khổng

